

Wykład o Krążeniu Materii

Słowa: Andrzej Waligórski

Muzyka: Olek Grotowski

Wykonawca: Małgorzata Zwierchowska i Olek Grotowski

1. ... więc była raz sobie żabka zbudowana z mnóstwa atomów
(bo z atomów wszystko się składa, począwszy od żabek do domów
I do ludzi. Z atomów ty się składasz i twoja ciocia),
Ale wracajmy do żabki. Otóż tę żabkę zjadł bocian,
2. I strawił ją dokładnie paskudny bocian ładaco,
I śliczną, zieloną żabkę przerobił, nie powiem wam na co,
I to coś spadło na ziemię. Była wiosna, świeciło słońko,
I wietrzyk przyniósł z daleka jakieś nieduże nasionko,
3. I usadził je na tej hm... żabce, i przeszedł jeden dzionek
I drugi, i z tego nasionka wylazł od dołu korzonek,
A od góry to znowuż łodyżka, czy – jeśli wolicie – szypułka,
I kwiatek na tej szypulce, a na kwiatku usiadła pszczołka
4. I kroplę miodu wyjęła pyszczkiem czy może łapką,
Nie myśląc wcale o tym, że ten miód był niedawno żabką.
Więc podsumujmy: Część żabki bocianowi wrosła w pierze,
Część jest w ziemi, część w kwiatku, część w miodzie, który
pszczołka właśnie bierze.
5. Lecz nim go zanieśie do ula, to trochę uszczknij czułką
I połknij, i ciut tej żabki stanie się właśnie pszczołką,
A resztę, zawartą w miodzie, zjedzą na śniadanie dzieci,
I tak się początkowa żabka po całym świecie rozleci,
6. A każdy atom w czymś innym, ba! Nawet w innym kraju!
Ale, być może, za milion lat te atomy się znowu spotkają
Zgodnie z rachunkiem prawdopodobieństwa, i po króciutkiej odsapce
Powiedzą: – Toż myśmy przecież już były raz w jednej żabce!
7. I zaczną się ściskać, całować, i będzie wielka laba,
A potem się zastanowią: – Czy my znowu jesteśmy żaba?
Ba! Któż to może wiedzieć? Ten twór, zupełnie nowy,
To może być żaba – rzekotka lub Żabka Alojzy, księgowy,
8. Lub... zresztą któż wszystkie ewentualności wymieni?
O rany... koledzy... to straszne, z czego my jesteśmy zrobieni!